

בע"א (רמת גן) 39527-06-17 - משה כהן נ' עיריית רמת גן

בע"א (רמת-גן) 39527-06-17 - משה כהן נ' עיריית רמת גן ואח'שולם רמת-גן
בע"א (רמת-גן) 39527-06-17

משה כהן

נגד

1. עיריית רמת גן

2. משה ניסים, רינקוב, סנדרוביץ - עו"ד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן
[10.07.2017]

כבוד השופט עמית מרדכי בן-חיים

החלטה

לאחר שנתתי את דעתי לנטען לבקשת המבקש ולתגובת המשיבים כפי שהורתה בבקשתם לסילוק על הסף של
הבקשה אני פוסק כדלקמן:

1. על יסוד הנטען בתצהירה של גב' אורן רונן שצורף לבקשת המשיבים אני פוסק כי לא נסתרה חזקת המסירה
הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי - התשל"ד-1974 וכי לא עלה בידי המבקש להוכיח כי לא קיבל את
ההודעה בדבר מועד הדיון וההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.
2. טענתו של המבקש בסעיפים 34,35 וכן סעיף 55 לתצהירו לפיה המשיבים שלחו את הודעת תשלום הקנס לכתובת
שגויה ולא "על פי הרישומים במשרד הרישוי ו/או במרשם האוכלוסין" - תלויה על בלימה וזאת לנוכח הנטען בסעיפים
41-46 לבקשת המשיבים.

יתר על כן ניתן היה לצפות מן המבקש, עו"ד בהשכלתו, לצרף לתצהירו את הרישומים במשרד הרישוי המעידים על
הכתובות שלו - וזאת לא עשה.

3. בנסיבות אלה אני דוחה את בקשת המבקש "להאריך את המועד להישפט" שכן לא שוכנעתי כי התקיימה סיבה
מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון במשפטו. לעומת זאת שוכנעתי כי המבקש היה מודע, למצער מיום
12.6.01 לעובדה לפיה נרשמה לחובתו עבירה חניה (סעיף 10 לתצהירו) אך נמנע מלנקוט צעדים של ממש על מנת
לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו.

בנסיבות אלה אין בהמשך ההליכים שננקטו נגד המבקש ובכלל אלו, הליכי גבייה - בבחינת עיוות דין כמשמעו בסעיף
130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק פסד");

4. לחלופין, ממכתבו של המבקש מיום 30.10.07 אל המשיב 2, ניתן להבין כי בסמוך למועד זה הומצא למבקש פסק הדין ומשכך שומה היה על המבקש, כמתבקש מסעיף 130(ח) לחסד"פ לעתור לביטולו - בתוך 30 יום.
5. על יסוד האמור לעיל אין ספק כי המבקש פעל בשיהוי קיצוני ובלתי מוסבר בהגשת בקשתו להישפט רק בשנת 2017.
6. מעבר לדרוש אוסיף כי בית משפט זה אומנם מוסמך לדון בטענות המבקש באשר לעצם הרשעתו וכן סכום הקנס שהושת עליו אך כל טענה באשר להתיישנות העונש חורגת מתחום סמכותו העניינית של בית משפט זה ומשכך אינני רואה לשעות לטענת המבקש בסעיף 52 לתצהירו לעניין התיישנות העונש.
7. עם זאת, אין להקל ראש בטענות המבקש באשר לשיהוי הלא זניח שבו החלו המשיבים לנקוט נגדו הליכי גביה כמפורט בסעיף 40 לתצהיר המבקש.
- אוסף כי ריבוי מכתבי הדרישה שהופנו למבקש על ידי המשיב 2 (כנטען בסעיף 21 לתגובת המשיבים) מלמד על פניו כי לא היתה לכאורה כל מניעה לגבי המשיבים - לנקוט נגד המבקש הליכי גביה עוד בשנת 2000 שאז תוספת ריבית הפיגורים שנצברו על סכום הקנס המקורי היו נמוכות יותר.
8. אוסיף כי לא הובא בפניי כל פירוט באשר לרכיב ההוצאות בסך 1,111.35 ₪, שכלול בפירוט החיובים ששיגרו המשיבים למבקש (נספח ב' לתצהיר המבקש).
9. על יסוד כל המקובץ עד כאן אני מורה כדלקמן:
- 9.1 בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת רשאים המשיבים לגבות מן המבקש את הסך של 300 ₪ בלבד.
- 9.2 אני מורה למשיבים להמציא לבית המשפט ולמבקש עד ליום 30.8.2017 פירוט ותעוד של סכום ההוצאות שנצבר לחובתו בסך של 1,111.35 ₪.
- המבקש יהיה רשאי להגיב על הפירוט האמור וזאת בלבד - בתוך 15 יום מיום קבלתו.
- התיק יובא בפניי ביום 20.9.2017.
- ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, בהעדר הצדדים.